

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De peccato veniali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Augustus,

*Qui amat periculum, in illo peribit
Eccli. 3. 27.*

*Ita spiritualis fortitudo nobis colla est,
non, ut præcipites, sed, ut providos tuea-
tur. Cyprian.*

D I E S XIII.
De Peccato Veniali.

I.

Deus est Pater noster, sibi que, ut vide-
tur, hunc titulum honori ducit; cum
velit, ut eum omnibus nostris precibus
præmittamus, ad animandam nostram con-
fidentiam, ejusque amorem in nobis ex-
citandum. Itaque, ut sinceros filios de-
cet, cum ipso agere debemus. Quid dice-
res de filio aliquo, qui omnibus erga pa-
trem suum officijs limites poneret; ita, ut
ipsi obediret quidem in rebus magni mo-
menti, nulla in eum convitia jaceret, sed
ei displicere, & in sexcentis occasionibus
eum irritare non horreret; nullam huma-
nitatem, obsequium nullum ei præstaret;
nec leves in se curas susciperet, queis filij
amorem melius testaretur, si officia pro-
fus necessaria, excipias, quæ prætermis-
ti non possunt, nisi ab eo, qui omnem pe-

ni-

nitus exuerit humanitatem? haberétnē pa- Augustus,
rens causam huic agendi rationi acquie-
scendi? an non majorem ex ea doloris sen-
sum caperet, quām ex imperij detrectatio-
ne, aut iracundiæ impetu famuli cuiusdam?
hæc tua est cum Deo agendi ratio, qui Pa-
ter noster est, & omnium patrum optimus.
Si tam parūm horroris habes à pec-
catis venialibus committendis, credisne,
hoc Deo posthac probatum iri? videtur is
sanè, minus quodammodo commoveri
peccatis gravibus hominis vitæ liberioris,
vel ethnici cuiusdam idololatræ,

II. IEsus Christus amicus noster est
nec dignatur hunc titulum acceprare, si-
mūlque nos honorare amicos suos nos ap-
pellando. Amicus aliquis, qui fugit obse-
quia, quæ amicitiæ natura postulat, nec ve-
rus, nec utilis amicus est. Non amo ami-
cum, qui in gravi duntaxat periculo, vel
extrema necessitate servire mihi cupit.
Deus avertat à me infelicitatem, ejus o-
perā unquam indigendi, amicum amo, qui
cunctis occasionibus mihi gratificandi in-
tentus fit, qui eas quærat, qui eas præver-
tat, qui vel in minimis displicere mihi ve-
reatur. Modicum quid est, inquit verus
amicus; at amico meo displicet; vitare i-
gitur id oportet. Nihil est modicum eo-

K 2

rum,

Augustus.

rum, quæ homini amato placent, vel displicent. Hi sunt animi sensus, quos amicitia tenera, & sincera suggestit; & qui similes non habet, vel non amat, vel parum amat. Ah! possūmne posthac dicere, mi Deus, te à me amari, cùm tam parum timeam tibi displicere, dum admitto defectus, quos propterea leves appello, quia parum amoris erga te habeo?

III. Christus IESUS sponsus est animarum nostrarum, eásque sponsarum suarum nomine honorare cupit. Quid dices de aliqua sponsa, quæ fidem necessariam sponso suo servâsse contenta, nihil ipsius causâ ageret, nec eum tenerè amaret, nulloque in eum studio ferretur; cùm tamen tenerum hunc amorem & obsequia alteri cujdam impenderet, ejusque amicitiam aucuparetur? & sanè forétne hæc majori, quam perfida quædam apud sponsum suum in pretio? qua enim fronte ab eo exigere amorem, gratiásque singulares postulare posset? Christus est sponsus noster, & quidem sponsus zelotypus. Insolita quadam ratione delicatus est erga animas justas, quas ut sponsas suas æstimat tolerabitne patienti animo, si mundus hostis suus ipsis arrideat, non sine sponsi divini contemptu? an non earum perfidiam

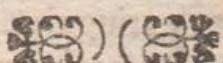
gratia

graviter feret? non raro minus commove- *Augustas,*
mur ab odio, vel injurijs alicujus inimici,
quam ab amoris defectu, vel modicis in-
fidelitatibus, frequentatis tamen ab homi-
ne, quem amamus. Et cur non timeam,
mi Deus, exigui mei erga te amoris, &
frequentium perfidiarum effectus, licet il-
læ leves mihi videantur? & quomodo ex-
pectare a te ausim ob hanc tecum agendi
rationem, gratias extraordinarias, quibus
tamen mihi torties opus est? Domine hoc
agendo non mihi, & multo minus tibi æ-
quus sum: hoc sanè non est te timere; sed
multo magis contemnere.

*Assuece defectus tuos non leves reputare,
quandoquidem illis Deus tam grandis, & tam
benignus offenditur. Persuade tibi, te modico
in Deum amore ferri, si id, quod ei displaceat,
rem levem esse judicas.*

*Qui fidelis est in minimo, & in majori
fidelis est. Luc. 16. 18.*

*Nec citio ad majora progreditur, qui e-
tiam parva formidat. Hieron.*

Augustus,

ଓଡ଼ିଆ

DIES XIV.
De Mendacio.

I.

Homo ad societatem natus est: societas autem non conservatur, nisi per commercium, quod inter homines intercedit, & vitam insuper suavissimam juxta, & utilissimam reddit. Hoc verò commercium consistere non potest, absque bona fide, & mutua, sinceraque animi sensuum communicatione. Ubi veritas non est, ibi societas vigere non potest. Proinde per mendacium commercium destruitur, societas perit, & mundus fraudum & insidiarum cloaca evadit; ubi quivis à proximo suo solicite sibi caver, ne ab eo decipiatur. Hanc ob causam vir honestus nullum probrum tam graviter fert, quam cum mendax vocatur. Imò animi commotio non raro hominibus persuader, tantam contumeliam non nisi sanguine illius, qui eam intulit, extingui posse: permoléstum nobis accidit, probrum, quin & suspicionem mendacij incurrire; & non pudeat nos, dum ad id proferendū adduci nos finimus? quis, nisi tu, mi Deus, qui es

ve-

